

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 10 grudnia 2024 r.

D/KA.UH.8361.129.2024
ZPO

Maksym Savchenko
„U SAŚIADA”
ul. Targowa 1
63-600 Kępno

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Maksyma Savchenko, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Maksym Savchenko „U SAŚIADA”, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej: ul. Ratuszowa nr 6, 63-600 Kępno, NIP: 6192032191, karę pieniężną w wysokości 700,00 zł (słownie: siedemset złotych 00/100) wynikającą z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy, za nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o cenach jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Kaliszu, w dniach od 15 do 22 lipca 2024 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Maksyma Savchenko, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Maksym Savchenko „U SAŚIADA”, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej: ul. Ratuszowa nr 6, 63-600 Kępno, NIP: 6192032191, (miejsce kontroli: ul. Wojska Polskiego nr 2 lok. 1, 63-400 Ostrów Wielkopolski).

W toku kontroli sprawdzono m.in. prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej. W powyższym zakresie zbadano 100 partii towarów. Nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do niżej wymienionych 49 partii skontrolowanych towarów. W przypadku 49 niżej wymienionych partii towarów nie uwidoczniono ceny jednostkowej, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy oraz § 3

rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”:

1. Chrupki Ottimo o smaku mlecznym, 165 g, cena 8,20 zł
2. Chrupki Ottimo o smaku mlecznym, 55 g, cena 3,50 zł
3. Obwarzanki Ukrainka, 340 g, cena 8,00 zł
4. Obwarzanki Ukrainka waniliowe, 340 g, cena 7,45 zł
5. Pierniki mleczne Figurnye, 400 g, cena 8,26 zł
6. Pierniki z nadzieniem o smaku truskawkowym Figurnye, 360 g, cena 8,45 zł
7. Pierniki z nadzieniem o smaku czekoladowym Volker, 400 g, cena 8,16 zł
8. Pierniki z nadzieniem o smaku wiśniowym Volker, 360 g, cena 8,45 zł
9. Krakеры Neschnij, 400 g, cena 10,05 zł
10. Krakеры o smaku śmietany i cebuli Roshen, 80 g, cena 2,55 zł
11. Wafle o smaku orzechowym Roshen, 216 g, cena 7,11 zł
12. Wafle o smaku kokosowo-migdałowym Roshen, 216 g, cena 7,11 zł
13. Wafle o smaku kakaowym Roshen, 216 g, cena 7,11 zł
14. Wafle o smaku mlecznym Roshen, 216 g, cena 7,11 zł
15. Wafle o smaku mleczno-kakaowym Roshen, 216 g, cena 7,11 zł
16. Ciasteczka rodzinne „Do kawy” Roshen, 370 g, cena 8,40 zł
17. Ciastka „Do kawy” o smaku waniliowym Roshen, 185 g, cena 4,45 zł
18. Ciastka „Do kawy” o smaku mlecznym Roshen, 185 g, cena 4,45 zł
19. Kwas chlebowy Taras Czarny, 500 ml, cena 6,65 zł
20. Kwas chlebowy Taras Biały, 500 ml, cena 6,65 zł
21. Kwas chlebowy Taras Prawdziwy, 500 ml, cena 6,65 zł
22. Napój gazowany pomarańczowy Rozmaj leśny Sitro, 500 ml, cen 7,00 zł
23. Napój gazowany gruszkowy Rozmaj leśny Dioszes, 500 ml, cena 7,00 zł
24. Woda mineralna niegazowana Borjomi, 500 ml, cena 7,80 zł
25. Woda mineralna niegazowana Borjomi (szklana butelka), 500 ml, cena 9,09 zł
26. Herbata czarna liściasta Monomax Kenya, 90 g, cena 11,90 zł
27. Herbata czarna liściasta Monomax Ceylon, 90 g, cena 11,90 zł
28. Herbata Imprа Royal Elixir Tea, 50 g, 8,12 zł
29. Herbata Trzy słonie, 50 g, cena 8,53 zł
30. Herbata czarna aromatyzowana Imprа, 50 g, cena 8,00 zł
31. Cykoria błyskawiczna Volker, 150 g, cena 12,82 zł
32. Kawa Starego Lwowa Luksusowa, 250 g, cena 19,35 zł
33. Kawa Starego Lwowa Legumina, 250 g, cena 17,79 zł
34. Kawa Starego Lwowa Christmas Coffee, 200 g, cena 15,30 zł
35. Sok pomarańczowy Sandora 0,95 l, cena 10,67 zł
36. Sok brzoskwiniowy Sandora 0,95 l, cena 10,67 zł
37. Sok wiśniowy Sandora 0,95 l, cena 10,67 zł
38. Pasta z cukinii Letnia, 440 g, 9,70 zł
39. Musztarda Winnicka, 200 g, 5,66 zł
40. Musztarda domowa ostra, 120 g, cena 3,50 zł
41. Chrzan z burakiem Winnicki, 200 g, cena 5,66 zł
42. Soso słodko-kwśny Schedro, 200 g, cena 5,88 zł
43. Szprotki w sosie pomidorowym 240 g, cena 7,94 zł
44. Szproty w sosie pomidorowym Riga, 240 g, cena 7,31 zł
45. Szproty w oleju Riga, 240 g, cena 13,30 zł
46. Szproty wędzone w oleju SICO, 160 g, cena 11,25 zł
47. Duszona wieprzowina w kawałkach Tusenka, 400 g, cena 16,20 zł
48. Paszтет ze sprota Brivais Vilnius, 160 g, cena 7,28 zł

49. Wątroba z dorsza Steinhauer, 120 g, cena 12,87 zł.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”.

Jak wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia, „Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.”. Zgodnie z treścią § 3 ust. 2 rozporządzenia, „Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego; 2) w cenniku; 3) w katalogu; 4) na obwolucie; 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.”.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia, „Cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.”.

Treść przepisów § 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia stanowi, że „W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.” - (§ 4 ust. 2 rozporządzenia). W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiątą wielokrotność liczby sztuk.” - (§ 4 ust. 3 rozporządzenia).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”.

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 15 listopada 2024 r. zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Stronę pouczono, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. Pismem z dnia 25 listopada 2024 r. (data wpływu 27 listopada 2024 r.) przedsiębiorca wskazał, w szczególności, że prowadząc działalność gospodarczą zawsze starał się przestrzegać prawa i nie miał jeszcze żadnych uchybień odnośnie swojej działalności. Szczegółowa wiedza na temat przepisów dotyczących uwidaczniania cen nie była mu znana, jednak z tego tytułu konsumenci nie byli narażeni na straty. Jako załącznik do pisma strona przesłała informację o przychodach i rozchodach za 2023 rok.

W ocenie organu, argumenty podniesione przez stronę nie mogą stanowić podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej albo stwierdzenia braku podstaw

do jej zastosowania i w konsekwencji umorzenia postępowania. Organ uwzględnił przedmiotowe argumenty w zakresie możliwości wynikających z art. 6 ust. 3 ustawy, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia decyzji.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkującego obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy, łącznie w przypadku 49 partii oferowanych do sprzedaży towarów, spośród 100 objętych kontrolą, to nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Uzyskanie rzetelnej informacji m.in. o cenie jednostkowej oraz możliwość porównania na tej podstawie cen i cen jednostkowych wielu towarów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta, które podlegają ochronie ustawowej. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 21 czerwca 2024 r., zawierającego m.in. informacje o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie jednostkowej towaru, umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli, waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Norma wynikająca z art. 189f § 1 pkt 1 Kpa wskazuje, że przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności

oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)". Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa „W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen jednostkowych pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie

poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili sklep przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w umiarkowanym stopniu. Przedsiębiorca nie uwidoczniał bowiem informacji o cenach jednostkowych dla łącznie 49 partii towarów spośród 100 partii objętych kontrolą. Tym samym przedsiębiorca pozbawił konsumentów możliwości porównania cen tych towarów z innymi towarami, uniemożliwiając im dokonanie właściwego wyboru, z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 21 czerwca 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń.

Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem ustawy, iż strona w swoim stanowisku podniosła, że uchybienia nie doprowadziły do powstania szkody w majątku konsumenta.

Wielkość, w szczególności przychodu przedsiębiorcy, ustalono na podstawie informacji przesłanej przez stronę w toku postępowania administracyjnego w dniu 27 listopada 2024 r., którą załączono do akt sprawy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 700,00 zł (słownie: siedemset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 312 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wehitz-Kędra